

3. po Trojici – 17.6.2018 – Čítané bohoslužby

1. Privítanie: Milí bratia a sestry! Stretávame sa z Božej milosti v tento Boží deň, aby sme sa Božím slovom povzbudili na dni bežné. Pán Boh k nám dnes bude prehovárať obrazom rúcha kňaza, ktorý konal bohoslužbu vo svätostánku. Kiež je Duch Boží aj v túto chvíľu s nami, aby sme počujúc Boží hlas, dali srdce aj život do služby nášmu Pánovi.

2. Pieseň č. 186

3. Modlitba: Trojjediný Bože, chválime Ťa, že si milostivý a láskavý k nám hriešnikom a že nás prijímaš za svoje deti. Nie však pre naše zásluhy či dokonalosť, ale pre obeť Pána Ježiša Krista. My ju dnes nanovo prijímame ako dôkaz Tvojej lásky voči nám. Duchom svätým nám priprav srdcia a mysle pre počúvanie Tvojho slova, ktoré má moc meniť naše duše. Nech je aj dnes, ale aj v nastávajúcich dňoch Tvoje slovo sviecou pre naše nohy a svetlom pre naše chodníky. Nech sa ním povzbudzujeme a ním naplnení nech Tebe slúžime na česť a slávu Tvojho mena. Vezmi všetko, čo máme a urob z toho svoje dobré dielo pre tento svet. A ak bude Tvoja vôľa, raz nás prijmi aj do nového sveta, kde večne žiješ a kraluješ Požehnaný. Amen.

4. Čítaný text: Dnešný čítaný text je z listu apoštola Pavla Efezským zo 6 kapitoly (13-17): „Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť. Stojte teda, bedrá si opášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si hotovosť k evanjeliu pokoja. Nadovšetko vezmite si štít viery, aby ste ním mohli uhasiť všetky ohnivé šípy toho nešľachetníka. Vezmite si aj prilbu spasenie a meč Ducha, ktorým je slovo Božie“. Amen. Slovo nášho Boha zostáva naveky.

5. Pieseň č. 492

6. Čítané evanjelium: Evanjelium Pána Ježiša Krista čítame v evanjeliu podľa Matúša v kapitole 22 (1-14): „Ježiš im zase hovoril v podobenstvách: kráľovstvo nebeské je podobné človeku-kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. I poslal sluhov, aby povolali pozvaných na svadbu, ale nechceli prísť. Poslal zase iných sluhov s odkazom: povedzte pozvaným: ajhľa, pripravil som hostinu, voly a kŕmny dobytok som pobil a všetko je hotové. Podťte na svadbu! Ale oni nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojim obchodom a ostatní pochytili jeho sluhov, zhanobili ich a pobili. Kráľ sa rozhneval, poslal vojská, zahubil vrahov a ich mesto podpálil. Potom povedal sluhom: svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodní. Preto choďte na rázcestia a koho len nájdete, zavolajte na svadbu. A sluhovia vyšli na cesty a pozhánali všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých. I naplnila sa svadobná sieň hodovníkmi. Keď potom kráľ vošiel pozrieť sa na hodovníkov a uzrel tam človeka, neoblečeného do svadobného rúcha, povedal mu: priateľu, ako si sem vošiel, keďže nemáš svadobné rúcho? A on zanel. Vtedy povedal kráľ sluhom: zviažte mu nohy a ruky a vyhodte ho do vonkajšej tmy, tam bude plač a škrípanie zubov. Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených“. Amen. Slovo nášho Boha zostáva naveky.

7. Pieseň č. 199

8. Kázeň: „*Hospodin je mojim svetlom a spásou, koho sa mám báť? Hospodin mi je pevnosťou žitia, koho sa mám ľakať? Jedno som prosil od Hospodina, to žiadať budem: môcť bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, vidieť láskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme. Lebo ma skryje vo svojom stane v deň pohromy, schová ma v skryši svojho šiatra, vyvýši ma na skalú*“. Amen. (Ž 27).

Slovo Božie, ktoré nás dnes bude sprevádzať pri premýšľaní nad rúchom starozmluvného kňaza, je napísané v 2 knihe Mojžišovej 28 kapitole, verše 1-3: „*Privolaj k sebe spomedzi Izraelcov svojho brata Árona i s jeho synmi, aby mi konali kňazskú službu. Zhotov posvätné rúcho svojmu bratovi Áronovi, na česť a ozdobu. Hovor so všetkými, čo majú múdre srdce, ktorých som naplnil duchom múdrosti, a tí urobia Áronovi rúcho k jeho vysväteniu, aby mi konal kňazskú službu*“. Amen.

Každý z nás, či sa zaoberáme módou alebo nie, si každé ráno niečo oblečie. Či sledujeme alebo nesledujeme novodobé výstrelky, oblečenie si musíme kúpiť. Hoci by sme si iste nekúpili najnovšie módne kúsky, nemôžeme ani chodiť v Adamovom rúchu. ***Teda oblečenie riešime a riešiť vždy budeme. Ved' sa aj hovorí: šaty robia človeka.*** Na základe odevu nás môžu ľudia zaradiť do spoločenských tried, môžu zistiť, kde pracujeme alebo či je bežný deň alebo sviatok. Tým, ako vyzeráme, čo si obliekame, čo máme v skrini, vysielame do okolia signál o tom, kto sme. A hoci na značkách nezáleží, mali by sme chodiť určite čisti a neotrhaní – aspoň tak to bolo v minulosti. Dnes za roztrhané oblečenie dáte viac peňazí ako za celé.

Na základe dnešného textu vidíme, že aj v Biblii, v bohoslužbe, vo svätostánku či chráme je oblečenie dôležité. Ešte si iste pamätáte na časy, kedy bolo jedno oblečenie vyhradené iba na sviatky či dokonca na bohoslužbu a to bolo to najlepšie, čo mali naši predkovia v šatníku. **Cez týždeň mohli mať na sebe aj zaplátané oblečenie, ale keď sa išlo do kostola, muselo byť všetko tip-top. Tak tomu bolo aj v časoch, keď kňazom v Izraeli bol Mojžišov brat Áron a jeho synovia.**

Pán Boh pre svojich služobníkov sám navrhol odev. Hoci v Starej zmluve to bolo kňazské rúcho, my si pokojne môžeme toto oblečenie kňaza privlastniť – to, čo platilo voľakedy len o kňazoch, má platiť o nás všetkých. Aj na základe Lutherovej myšlienky „všeobecného kňazstva“ – Martin Luther totiž hovorí, že každý z nás je kňazom, teda služobníkom Božím, zvestovateľom Božieho slova a konateľom Božej vôle. Takže **oblečenie pre Árona a jeho synov, je aj pre nás symbolickým oblečením pred Božou tvárou.**

Najvyšší kňaz sa musel pre spoločenstvo s Bohom obliecť do posvätného rúcha, ktoré bolo zhotovené na tento špeciálny účel – na službu Hospodinovi. Toto rúcho teda vypovedalo o tom, kto a čo bude robiť. ***Najvyššiemu kňazovi pripisovalo česť – jedinečné a výsostné postavenie medzi ľuďmi, no zároveň vytváral hlboký estetický dojem – pôsobil pútavo a prít'azlivo na pohľad, pretože mal krásnu výzdobu a materiál.*** Bolo to rúcho neopakovateľnej krásy, pretože ho tvoril červený a modrý karmazín na bielom podklade, zlatý opasok, ligotavé drahokamy, ozdoby zo striebra a zlata, všetko vypracované do najmenších detailov.

Pán Boh je, vo svojej velebe a veľkosti, náročný na vzhľad a celkový stav človeka, s ktorým vstupuje do spoločenstva. Nie je jedno, ako človek pred Boha predstupuje, aký je. Musí prísť podľa Božích kritérií, v rúchu, ktoré sám Pán Boh „pripravil“. A hoci možno nie je všetko také, ako by to navrhol a zrealizoval človek, nemá na výber a musí poslúchnuť Božiu vôľu a Jeho inštrukcie. Zároveň to nebol bežný odev, ale bol špeciálnym oblečením pre bohoslužbu, pre čas obete a modlitieb. **Akoby od tohto rúcha záviselo aj to, ako Boh prijme obete a či vypočuje hlas ľudu.**

Za týmto rúchom stojí sám Boh, konkrétne v Ježišovi Kristovi. Keby sme boli oblečení len do svojho rúcha poslušnosti a spravodlivosti, pred svätým Bohom by sme neobstáli. Potrebujeme mať lepšie oblečenie, ako len to svoje, lebo budeme vyhnaní pred Božej tváre ako ten hosť na kráľovskej svadbe. Preto nestačí svojou vlastnou silou Boha poslúchať, svojou spravodlivosťou Ho uspokojiť, svojim životom obmäkčiť. Je potrebné obliecť si poslušnosť a spravodlivosť Pána Ježiša Krista – to je ten najlepší odev pri stretnutí s Bohom. „Obliecť si Krista“ znamená podobať sa Mu, konať ako On, nechať Jeho konať cez nás. Pretože v Božom svete obstoja iba božský odev. Každé **ráno si teda oblečme Kristov, nie svoj, štýl života, aby sme obstáli.**

Zároveň však Jeho rúcho určuje, kto sme my pred Pánom Bohom: **je to o našej cti a ozdobe. Teda ide o naše postavenie a službu.** Postavenie sa týka nášho vnútra, našej osoby, nášho pohľadu na samých seba. Služba sa týka Pána Boha a ľudí okolo nás. Teda rúcho určuje, kto sme dovnútra a navonok. Kristovo rúcho spravodlivosti odvracia náš pohľad od samých seba. Ak sa totiž príliš sústredíme na seba, sme pyšní alebo sa podceňujeme. Preto je najlepšie odhodiť to, čo si o nás myslia iní, zabudnúť na to, čo si o sebe myslíme my a sústrediť sa výhradne na Boží názor na nás. Ten je o Kristovi a Jeho láske voči nám. V tomto pohľade je potom odstránená aj pýcha aj podceňovanie. A teda **Kristus určuje našu česť: sme Božie deti so všetkým, čo k tomu patrí v tomto svete, ale raz aj pre večnosť.**

Služba sa zas týka nášho vzťahu k vonkajšiemu svetu: k Pánu Bohu, k blíznym, prírode, udalostiam, k prítomnosti či budúcnosti. Kristovo rúcho spravodlivosti nás uschopňuje k službe, k obetavosti, ku zvestovaniu Jeho slova. Ak nenecháme Krista s Jeho Duchom pôsobiť v nás, nebudeme schopní služby a zodpovednosti za svoje myšlienky, slová a skutky. A ak by sme predsa len slúžili bez Krista, nebudeme to konať zo správnej motivácie, ale čisto pre sebecké účely a ciele. Preto je najlepšie zahaliť sa Kristovým rúchom poslušnosti a spravodlivosti, aby sme konali v tomto svete všetko na Božiu slávu, na pomoc blíznym a na záchranu tohto sveta. **Kristus určuje aj našu službu, On je našou ozdobou v tomto veku a raz aj pre vek budúci.**

To, čo si teda obliekame každé ráno – v tom duchovnom zmysle – celý deň určuje, kto sme a ako žijeme. Pánu Bohu totiž nie je jedno, ako vyzeráme vo vnútri. On nám preto dáva k dispozícii pokánie – s ním by sme mali vždy predstúpiť pred Boha. Lebo v Kristovi sa nestretávame iba s Priateľom, ale aj so všemohúcim a svätým Pánom. Preto sa treba pripraviť na to, s kým trávime chvíľu modlitby. Pánu Bohu nie je jedno ani ako vyzeráme navonok – pred svetom – sme totiž Jeho svedkovia. Podľa toho, ako žijeme, vnímajú ľudia aj Pána Boha. Treba si priznať, že nie sme vždy dobrými svedkami, ale Pán Boh nám v službe chce pomôcť svojou prítomnosťou, požehnaním a múdrosťou. Preto je dobré každý deň

povedať Pánovi: obleč ma do svojej poslušnosti a spravodlivosti, aby som Ťa dobre reprezentoval.

Kiežby sme si dali záležať nielen na vonkajšom oblečení tela, ale aj na vnútornom oblečení duše. Nie je totiž jedno, ako sa ukážeme pred Bohom a nie je jedno, ako sme vnímaní svetom. Oblečme si Kristov štýl života, konajme podľa Neho a potom nemusíme mať strach, že by sme boli niekedy zle oblečení. Amen.

Pomodlime sa: Pane a Bože náš, prosíme Ťa: Ty sám nás obleč do Kristovho rúcha spravodlivosti, poslušnosti a lásky. Chceme totiž obstáť pred Tebou, no naše „oblečenie“ dobra nie je dostatočné. Ak by si len to bral do úvahy, musel by si nás vyhnať spred svojej tváre. Preto prichádzame k Tebe nahý a túžime po Tvojom odeve, v ktorom obstojíme pred Tebou ako Tvoje deti. Zároveň Ťa prosíme: obleč nás aj pre život v tomto svete, aby sme tým, ako konáme Teba reprezentovali všade, kam prídeme, aby sme boli Tvoji dobrí svedkovia a poslovia Tvojej milosti. Ak by sme chceli sami dobre, správne a spravodlivo žiť, nikdy by sa nám to nepodarilo, možno iba na malú chvíľu. Preto prichádzame k Tebe nahý a túžime po Tvojom odeve, v ktorom pôjdeme do tohto sveta ako Tvoji svedkovia. Daj, nech nám záleží na tom, ako vyzeráme pred Tebou a pred ľuďmi v srdci, nielen čo sa týka vonkajšej formy. Veríme, že sa o nás postaráš a pomôžeš nám podľa svojho zmilovania. Amen. Otče náš....

Požehnanie: Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech chráni vaše srdcia i mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.

9. Pieseň č. 246

10. Ukončenie: Bratia a sestry, nech nás sám Pán Boh zahalí svojou láskou, spravodlivosťou a poslušnosťou, aby sme boli Jemu na česť a ozdobu v tomto svete a raz aj naveky. Bohoslužby sa skončili, podajme si ruky, rozídme sa v pokoji a s radostným srdcom slúžme nášmu Pánovi. Amen.